

C H R I S T. Τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν] Diximus in Irene quid esset κόλλοφ, solidum nempe & nervosum corium. Hic nihil aliud quam tensio, trāslatum à cithara tendinibus, circum quos voluū-

A tur & tenduntur nervis, Græci vocant πασταλί-
ους id est paxillos, Nos Gallo-Franci idiomate
Cheilles quasi capitulos. Hic igitur κόλλοπα τῆς
ὄργης, ita intensionem & rigorem vocat.

Aρού μεχάλη τέτ' ἐσ' αργὴν καὶ τῷ πλούτῳ κα-
ταχλίνει.

B D. Δεύτερον αὐτὸν τοῦτο γέραφοι μι, τῷ τοῦ
πλεύτε καταχλίνει.

Kαὶ τὰ γετά μοι μέμνος ἀλλαχεις φάσκων τῆς
Ελλάδος αρχειν.

F. Παιδῶν τοῖναι δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πα-
ρέστι θεᾶς θύμος.

Kαὶ Οἰαγροῦ εἰσέλθῃ φύγων εἰς Ἀποφύγη
θριναῖ θύμον

En τῆς Νιόβης εἰπή ρῆσιν τῷ καλλίστην δυτολέ-
ξας,

Kαὶ ἀλητής γε δίκιαν τικῆ, τῷ της θύμον δηπί-
χεια,

En φορβεῖᾳ τοῖσι δικασθεῖσοδον οὐληστὸν απισ-
τον.

Hoc ne est latè regnare & dinitias suspendere
naso?

B D. Sequitur caput hoc, mihi que scribetur, Opū
contemptus in isto est.

B Sed quæ bona iactabas Hellados ut Rex, narra-
re memento.

P H. Puerorum atas quoties spicitur licet inspe-
xisse verenda,

Quin si reus Oeagrus venerit intro, non antea fa-
cesset

Quam nobis ex Nioba lectum recitet memo-
rable dictum.

C Tum tibicen si vicit litis abit, grates agit
ipfis

Iudicibus, & egressis canit, ori circum pelle li-
gata.

Sχόλια. Καταχλίνει.] καταγελασ. καταφρόνησ.

B I S E T V S. Καταχλίνει.] Παρὰ τὸ τοὺς καταχλί-
λῶν τοὺς ἄλλων τῷ σόματι κατατίθεις καίνειν εἰ τῷ
καταγέλαψ.

C H R I S T. Δεύτερον αὐτὸν τοῦτο γέραφοι μι, I
τανδυδούμενον centebam legēdum αὐτὸν pro αὐτῷ, Postea
in Venetis libris coniecturam meam vidi confir-
matam. Legerem autem γέραφο non γέραφοι,
aut certum est αὐτὸν diphthongum breuiari, quod &
alias alij aduertierunt. Ceterum καταχλίνει, risus est
& ludibriū atque adeo contemptus diuitiarum,
origo est αὐτῷ τῷ καταχλίνει quod est cum risu
inhicare.

Sχόλια. Καὶ ταγαθά μοι μέμνησ.] καὶ μέμνησό
φυσιν εἰπεῖν αἴχεις φάσκων ἀρχειν τῆς Ελλάδος. ἐπει-
δὴ ἔλεγον ὁ Φιλοκλέων ὅτι ἀρχουσιν οἱ δικασταὶ τῆς
Ελλάδος. Παιδῶν τοῖναι δοκιμαζομένων.] τῷρος
τῷ ἔθος. Αειστοέλεις δὲ φυσιν, ὅτι φύσις οἱ ἐγγενεθέ-
νοι δοκιμάζονται οἱ νεώτεροι εἰ μὴ ἐπέλεγον. ἵστως δὲ
αὐτὸν τῷρος φυσιομένων παιδῶν εἰς τὸν γυμνικὸν αὐτῶ-
νας λέγει, οὐχ οὐς εἰν δικαστεῖαν κενορόθιων, ἀλλὰ τῷρο-
τῷρος φυσιοτέρων. ἀλλως. τῷρος γδὲ τῷρον τῷ πλάνην
δοκιμάζονται. Καὶ αἰδοῖα ἐσκόπουσιν εἰς τὸ διεθνῆ αὐτῷ
εἰς τὸ γεγονένειν εἰν ταῖς λειτουργίαις.

C H R I S T. Παιδῶν τοῖναι δοκιμαζομένων] Nō
poterant ingenuorum filij se gerere pro ciuibus,
nisi adhuc pueruli professi essent nomina. Primū
apud Curiales deinde apud populares. Ea profes-
sio dicebatur δοκιμασία. Prioris professionis an-
nus legitimus erat quindecimius. Quum autē qui
præfecti erant isti probationi & δοκιμασίᾳ, rōfa-
tis certum ætatis argumentum sumere poterant,
solebant pueroru pudenda studiose explorare, ad-
dit Scholiastes ut ad publica munia utiles essent, G
ait enim εἰς τὸ γεγονένειν εἰν ταῖς λειτουργίαις. Qui
λειτουργίαι pro re diuina, (vt Neoterici volunt
Theologi) putabant ad Papatum vel Presbytera-
tū adipiscendum testes esse necessarios, scilicet ne
quid mutilū Deo offeratur. Sanè enim hodie ne-

que Presbyteri neque Papæ creantur nisi se mares
esse ostenderint. Quæ lex maximè est fraudi ma-
ritis & præstaret ipsos si non propter regnum cœ-
lorum, ac propter damnum pudicitiae κολέψεις fie-
di neque tam bene vasatos. Huic professioni dica-
ta erat dies Apaturiān tertia, quæ propterea nou-
pærtis dicta. Iurabant autem parentes liberos eos
suos esse natos ex sui coniuge ciue Attica. Poste-
rioris annus professionis erat decimus octauus
quum pueri in ephebos & viros ascribabantur.

Sχόλια. Καὶ Οἰαγρος.] ὅτι πραγμάτως ἐποκε-
τάς οἱ Οἰαγρος εἴρηται φρότερον. οἱ Θαυμάζων δὲ εἰ-
πον φυσιν. οτι καὶ ἐμένους ὁ μέγας καταδίκασθη. εἰ τῆς
Νιόβης δὲ, καὶ γδὲ ὑπενείηται ηπει Νιόβη, ή Σοφοκλέ-
ους ή Αιδούλου. θητηρία δὲ μιθοδίς, τὸ δέ τοῦ χειρῶν
κέρδην.

C H R I S T. Καὶ Οἰαγρος] Diximus antea
hunc Oeagrum histrionem fuisse & ἐποκετάς
Tragicū. Apparet autē hinc in magno ipsum fui-
se pretio & cōmēdatione, additq; ex Niobe quia
personam ille egerat Niobes ex fabula Sophoclis
vel Aeschuli. Επιτηρία] Sic mercedes vocat;
Propriè sic dicuntur quæ lucra procedūt ex ope-
ribus manuum, τὸ δέ τοῦ χειρῶν κέρδην. unde tales
F operarij non solum ἐργάται, sed etiam χειρώνατες
& δανσηροσιώται vocantur apud bonos auctores
præsertim Xenophonem.

Sχόλια. Εν φορβεῖᾳ.] φορβεῖαι εἰσι τὰ δέρματα τὰ
πλεύτο σόματα αὐλητῶν προσδεσμεύμενα, ὅπως αὖ
σύμμετρον τὸ πνεῦμα πεμπόμενον, οὐδὲν τῷ φωνῇ
τὸ αὐλητὸν ποιοῦ. οὐ δέ λέγει, τοτέ δέντιν. ἐπὸν τούτην αὐλη-
τὴν, αὐτίδοσιν τέττα, προπέμπει ιμάς μὲν αὐλητὸν. οὐδὲς δέ
λιν εἰ ταῖς οὖσι τῷρος τῷρος φραγμάτας χοειν τῷρον προσώπων
προπονεῖται αὐλητῶν. οὐτε αὐλητὸν προπέμπειν. ὅπερ
εἴλασιν εἰς ιδίοτητα τὸ δικασταὶ τὸ φιλοκλέων.

C H R I S T. Εν φορβεῖᾳ.] Versus ex Sophocle
laudat Dionysius Longinus in libello de Alto ge-
nere dicendi in hunc modum, φύσῃ γδὲ δοκιμασίας
αὐλητοῖς, εἴτι, αὖτις ὁ γέραφος φύσις φορβεῖας ἔτερος, quos
etiam